

Po otrzymaniu wspomnianych wykazów Urzędy skarbowe obliczą kwoty dodatku państwowego i prześlą wykazy płatników, w jednym egzemplarzu gminom, a odnośnie do obszarów dworskich wydziałom powiatowym. Wykazy równocześnie służyć mają jako listy poborowe dla wspomnianych organów.

§ 12. Organy poborowe obowiązane są pobierać i ściągać należności państwowe z tytułu państwowego dodatku do podatku gruntowego i z tytułu oddzielnego dodatku (art. 2 ustawy) oraz z tytułu państwowego dodatku do podatku budynkowego, w przepisanych terminach (§ 7 nin. rozp.) i niezwłocznie wносить pobrane, wzgl. ściągnięte kwoty wprost do kas skarbowych, a nie do kas komunalnych.

§ 13. Za czynności związane z poborem i ściągnięciem należności państwowych, wymienionych w § 12 niniejszego rozporządzenia przyznaje się gminom i powiatom wynagrodzenie w wysokości 3% kwot wpłaconych przez nie do kas skarbowych.

§ 14. Oddzielne rozporządzenia określą sposób wykonania postanowień artykułów 12 i 14 ustawy.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

570.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 lipca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłaty pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za stały dozór skarbowy i podwyższenia opłat kontrolnych od wyrobów tytoniowych wywożonych zagranicę oraz w przedmiocie zwrotu kosztów nakładu opasek monopolowych.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 6 ust. 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) wysokość odszkodowania płatnego przez prywatne fabryki wyrobów tytoniowych tytułem zwrotu kosztów kontrolnych oznacza się od dnia 1 sierpnia 1923 r. począwszy na 3.000.000 Mk.

Należytość powyższą obowiązane są fabryki prywatne wpłacać miesięcznie z góry do kas Skarbowych, a to bez względu na to, czy są już obecnie poddane stałemu dozorowi skarbowemu, czy też dozór ten wykonywany jest chwilowo jeszcze przez organa skarbowe dochodzące do fabryki.

§ 2. Opłata powyższa może być niższa do 1.500.000 Mk. w wyjątkowych wypadkach. O niższe

te mogą się ubiegać jedynie fabryki czynne conajmniej od r. 1914, które narazie nie posiadają jeszcze stałego dozoru skarbowego i które ze względu na małą produkcję nie były w stanie uiszczać opłaty pełnej.

Podania w sprawie przyznania opłaty ulgowej winni fabrykanci kierować do odnośnych Izb Skarbowych, które po rozpatrzeniu prześlą je Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z odpowiednim wnioskiem do decyzji.

§ 3. Ustanowioną w § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) opłatę kontrolną od wyrobów tytoniowych wywożonych zagranicę ustala się od dnia 1 sierpnia 1923 r. począwszy w następującej wysokości:

1) od papierosów	15 Mk. za sztukę
2) „ tytoniu cienko kraj.	8.000 „ „ 1 kg.
3) „ „ grubo kraj.
(fajkowych) i machorki	4.000 „ „ 1 kg.
4) od cygar i cygaretek	50 „ „ 1 sztukę
5) „ tabaki do zażywania	3.000 „ „ 1 kg.
6) „ tytoniu do żucia	8.000 „ „ 1 „

§ 4. Ustanowiony w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 225) zwrot kosztów nakładu opasek monopolowych podwyższa się do Mk. 25 za sztukę.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

571.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 lipca 1923 r.

celem wykonania ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. pr. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 266).

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. pr. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 266) zarządza się co następuje: